

Poznań, 22 listopada 2018 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.625.2018.16

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432)

orzekam

nieważność § 10 pkt 3 w zakresie zwrotu: „dla samochodów ograniczony do pojazdów obsługi terenów zieleni” uchwały Nr LXXIV/1396/VII/2018 Rady Miasta Poznania z dnia 16 października 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „W rejonie ulicy Piastowskiej w paśmie rzeki Warty” w Poznaniu - **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Uchwała Nr LXXIV/1396/VII/2018 Rady Miasta Poznania została podjęta na podstawie: „art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349 i poz. 1432) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945)”, zwanej dalej: „u.p.z.p.”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 23 października 2018 r.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały stwierdził, co następuje.

„Ocena, czy zaskarżony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest obarczony wadą skutkującą stwierdzeniem jego nieważności (...) dokonuje się przez pryzmat przesłanek wynikających z art. 28 ust. 1 u.p.z.p. W myśl tego przepisu istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Pojęcie »trybu sporządzania planu miejscowego« (zwanego też potocznie: »procedurą planistyczną«) – którego zachowanie stanowi przesłankę formalnoprawną zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa – odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia planu miejscowego, począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, a skończywszy na jego uchwaleniu. Natomiast pojęcie »zasad sporządzania planu miejscowego« – których uwzględnienie stanowi przesłankę materialnoprawną zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa – należy wiązać z samym sporządzeniem (opracowaniem) aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt II OSK 1778/08, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 września 2008 r., sygn. akt

II OSK 215/08)” – wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2018 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Po 748/17.

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr LXXIV/1396/VII/2018 Rady Miasta Poznania została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, które dają podstawę do stwierdzenia jej nieważności w określonej wyżej części.

W § 10 pkt 3 uchwały, w zakresie szczegółowych parametrów i wskaźników zagospodarowania na terenach oznaczonych symbolami 1ZO/ZZ, 2ZO/ZZ ustalono: „dostęp do przyległych dróg publicznych, dla samochodów ograniczony do pojazdów obsługi terenów zieleni”.

Tymczasem obowiązkowy i fakultatywny zakres ustaleń planu miejscowego został określony w art. 15 ust. 2 i ust. 3 u.p.z.p., przy czym wprowadzanie ograniczenia dostępu dla określonej kategorii samochodów nie należy do zakresu zarówno obowiązkowych, jak i fakultatywnych ustaleń planu.

W tym miejscu należy podkreślić, że władztwo planistyczne gminy, które pozwala jej, za pośrednictwem aktów planowania przestrzennego, swobodnie kształtować politykę przestrzenną gminy, nie oznacza całkowitej dowolności w stosowanych w tych aktach planistycznych normach prawnych. Przepisy u.p.z.p., które wraz z innymi przepisami prawa ustalają granice wspomnianego władztwa, wskazują enumeratywnie zakres obowiązkowych i fakultatywnych ustaleń planu. Wykroczenie poza ten zakres należy uznać w każdym przypadku za przekroczenie ustawowych kompetencji rady gminy.

Ponadto w świetle art. 15 ust. 1 pkt 2 u.p.z.p., prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu przedstawia się w szczególności zgodność z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz z datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2 u.p.z.p.

Tymczasem w treści uzasadnienia do ocenianego planu nie zawarto informacji o zgodności tego planu z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1 u.p.z.p. Wskazane uchybienie pozostaje jednak bez wpływu na ustalenia planu, w związku z czym nie stanowi ono istotnego naruszenia zasad jego sporządzania.

W związku z powyższym zasadnym jest stwierdzenie nieważności §10 pkt 3 uchwały w zakresie zwrotu: „dla samochodów ograniczony do pojazdów obsługi terenów zieleni”.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann

Otrzymują:
Rada Miasta Poznania
Prezydent Miasta Poznania